

ri në duart me lejen e të zott dhe e kqyri me kujdes. Pastaj m' u lut që t' i them atij për t'a shkrehur një herë. Ky ja dha me kënaqësi dhe tani vuri nishan në një gur të bardhë i cili munt të qe më tepër se dyqint metra lark shtëpisë së tij. Bam e shkrua, dhe e bëri gurrin copë copë. Kjo gjë e habiti Amerikanin.

Pas kësaj seremonie u përshëndoshmë me grat' e shtëpisë, u falmë fëmijëve nga një pare, dhe pastaj e lamë shtëpinë me kujtimet më të mira.

Si pas zakonit të Mirditës i zot' i shtëpisë erdhi me ne edhe na prini deri më një vënt të larkmë. Kishim për të kapërxyer edhe zalline e Rrasit, pa urdhëroj djemtë që kish më vete të na marin mi kuris.

U përshëndoshmë edhe këtu me këtë burrë bujar, kapërxyem përruan, dhe pastaj ja muarm nga dal për n' Ungrej. Rrugës nuk fjaloseshim gjë tjaër veç se për pritjen e Rrasjanit.

Shko, shko, shko, po ngryseshe dhe xhandari propozoj të flinim ke shtëpia e plakut të Kalivaçit, të cilin e kishim rrugës. Pas ca kohë arrimë ke shtëpia e tij dhe xhandari i bie de-ës dyke thirur: "O gra, ku është plaku?" N' atë ças na del ne dera një grua e cila ka një cigare në gojë. Vështron përqark me dyshim, dhe pastaj i thotë xhandarit: "Barri nuk është këtu;